

opusdei.org

Piatok po 6. velkonočnej nedeli

Rozjímania na piatok po 6.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy sú: radosť je
ústredným prvkom kresťanskej
skúsenosti; múdry je ten, kto
pozná Božie veci, zakúša ich a
prežíva; dar múdrosti naplňa
náš život chuťou.

15.05.2026

VO VELKONOČNÚ NOC Cirkev spieva
velkonočný chválospev, ktorý je
vyjadrením radosti z víťazstva Ježiša
Krista: „zaplesaj, nebeský chór

anjelov... zaraduj sa, zem, zaplavená
tolkým jasom... tento chrám nech
zaznie naším jasavým spevom“. Po
smutných a bolestných dňoch
umučenia sa apoštolom vrátila
radosť, keď uvideli tvár
zmŕtvychvstalého Krista. Pri
Poslednej večeri ich Kristus varoval:
„Vy budete plakať a nariekať, a svet
sa bude radovať. Budete žialiť, ale
váš smútok sa premení na radosť (...).
Zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude
radovať. A vašu radosť vám nik
nevezme“ (Jn 16, 20-23). Napriek
tomu, že v láske k svojmu Majstrovi
ťažko zlyhali, Ježiš ich nenechal
zatvorených v ich biede. Opäť sa
vydal na cesty, „preoblečený za
cudzinca“^[1], aby hľadal svojich
učeníkov.

Radosť je určite túžba, ktorá je vrytá
do nášho bytia. „Naše srdce hľadá
hlbokú, plnú a trvalú radosť, ktorá
môže dať chuť existencii“^[2]. Ako
Pánovi učenici vieme, že radosť,

ktorú hľadáme, nájdeme v ňom. Je to ústredný prvok kresťanskej skúsenosti. Po Turícach sa radosť stáva pre prvé spoločenstvo spôsobom života, pretože radosť je ovocím jeho prítomnosti. „Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm“ (Sk 2, 46).

Radosť a láska idú ruka v ruke. „Človek nemôže žiť bez lásky“, pripomenul nám na začiatku svojho pontifikátu svätý Ján Pavol II. „Jeho životu chýba zmysel, ak sa mu nezjaví Láska, ak sa nestretne s Láskou, ak ju nezakúsi a si ju určitým spôsobom neosvojí, ak nemá na nej živú účasť“^[3]. Kresťanská radosť sa rodí z vedomia, že sme bezpodmienečne milovaní Bohom. On nás prijíma, prijíma a miluje takých, akí sme. Táto osobná láska udržiava radosť, ktorú nám nič a nikto nemôže vziať (porov. Jn 16, 23).

Pán nám od začiatku nášho života hovorí: „Chcem, aby si bol; je dobré, veľmi dobré, že existuješ... Aké úžasné je, že si na svete“^[4].

„Preto sa, bratia, radujte v Pánovi, nie vo svete“, radí svätý Augustín.

„To znamená, radujte sa z pravdy, nie z nepravosti; radujte sa z nádeje večnosti, nie z kvetov márnosti.

Radujte sa tak, že nech sa ocitnete v akejkoľvek situácii, majte na pamäti, že Pán je blízko; nech vás nič neznepokojuje“^[5].

DNES sa začína zbožný zvyk Deviatnika k Duchu Svätému, ktorý nás pripravuje na slávnosť Turíc. V liturgii prosíme Boha, aby nám so svetlom Tešiteľa daroval „poznať správne veci a vždy sa tešiť z jeho božskej útechy“. Medzi múdrosťou a radosťou je tiež úzka súvislosť.

Prvým a najväčším z darov Ducha Svätého je dar múdrosti, ktorý nám dáva hlboké poznanie Božieho tajomstva, nové a milosrdné poznanie, vďaka ktorému „duša získava akoby dôverný vzťah k božským veciam“^[6]. Múdrost je „určitá chuť Boha“^[7], chuť duchovného, ktorá nám dáva aj novú schopnosť „posudzovať ľudské veci podľa Božej miery“^[8]. Skutočne, vo Svätom písme čítame: „Preto som sa modlil: Bol mi daný rozum. Prosil som a vošiel duch múdrosti do mňa. Cenil som ju nad žezlá a tróny, bohatstvo za nič pokladal som v porovnaní s ňou. Ani drahokam som nestaval jej na roveň; lebo všetko zlato vedľa nej je iba trocha piesku, striebro sa popri nej len za blato pokladá“ (Múd 7, 7-9). Starí ľudia hľadali kameň mudrcov, ktorý mal magickú moc a všetko premenil na zlato. Dar múdrosti je oveľa viac ako ten neexistujúci kameň, ktorý veštil toľko šťastia, pretože nás učí pozeráť

sa na skutočnosť zvnútra,
kontemplovať ju Božími očami.

„Pravý múdry človek nie je len ten,
kto pozná Božie veci, ale ten, kto ich
zakúša a prežíva“^[9]. Svätí nám
dávajú príklad tejto radostnej
múdrosti. Po ich stopách sa učíme
preniknúť svetlom múdrosti celý náš
život: naše skúsenosti, pocity, sny a
plány.

Dar múdrosti „nám umožňuje
spoznávať Boha a mať v ňom
zaľúbenie, uvádza nás do stavu, že
môžeme správne posudzovať rôzne
životné situácie a okolnosti (...) Nejde
o to, aby kresťan bol človekom, ktorý
by si nevšímal to všetko, čo je na
ľudskej prirodzenosti dobré, ktorý by
nevedel oceniť čistú radosť,
nezúčastňoval sa na pozemských
sňahách a ideáloch. Práve naopak, to
všetko cíti v samom vnútri duše,
prežíva a zdieľa s osobitnou
intenzitou, pretože viac než
ktokoľvek iný pozná hlbiny ľudského

ducha“^[10]. Múdrost' nás uvádza do hlbokého zmyslu skutočnosti, samotných dejín. Vďaka nej prekračujeme povrch vecí a udalostí, aby sme sa ponorili do konečného zmyslu všetkého, čo sa deje.

SVÄTÝ PAVOL zostal v Korinte a dlho hlásal Božie slovo, pretože mu Pán vo videní povedal: „Neboj sa, len hovor a nemlč, veď som s tebou ja a nik nesiahne na teba, aby ti ublížil“ (Sk 18, 9-10). Nezlomnosť Pavlovej viery a svedectva – podobne ako u ostatných učeníkov – spočívala v presvedčení, že Pán, ktorý pozná všetky srdcia a všetko, stojí pri ňom a s láskou nad ním bdie.

„Nemlč“. Múdrost' nás učí „cítiť Božím srdcom, hovoriť Božími slovami“. Nie je ovocím štúdia, ani nevzniká z intelektuálnej

pripravenosti. Je to bezplatný dar sladkého Hostá duše, vďaka ktorému objavujeme dobrotu a veľkosť Pána, ktorý naplňa náš život chuťou, takže sa stávame „soľou zeme“ (Mt 5, 13). Srdce „múdreho človeka“ má chuť Boha, v ňom nám všetko hovorí o Bohu, takže sa stáva pre druhých krásnym a živým svedectvom jeho lásky.

V Prvej knihe kráľov sa rozpráva, že na začiatku svojej vlády mal Šalamún sen. Boh ho povzbudil, aby si vypýtal dar: „Žiadaj si, čo ti mám dať!“ (1 Kr 3, 1-15). Na túto Božiu prosbu kráľ odpovedal: „Daj svojmu sluhovi srdce pozorné, aby spravoval tvoj ľud a rozlišoval medzi dobrým a zlým“. V Božích očiach bolo veľmi príjemné, že Šalamún požiadal o múdrosť ako o najväčší zo všetkých pokladov. Vychádzajúc z príkladu múdreho kráľa sa môžeme obrátiť na Krista týmito slovami svätého Ambróza: „Nauč ma bohatým slovám

múdrosti, lebo ty si Múdrosť! Otvor mi srdce, ty, ktorý si otvoril knihu; ty otváraš tie dvere, ktoré sú v nebi, lebo ty si Dvere! Kto cez teba vstúpi, bude vlastníť večné kráľovstvo; kto cez teba vstúpi, nebude oklamáný, lebo kto vstúpil do príbytku Pravdy, nemôže sa pomýliť“^[11].

Mária je Príčinou našej radosti a Sídлом Múdrosti. Prosme ju, aby nám dala milosť pozeráť sa na všetko radostnými Božími očami.

^[1] Porov. J. M. Ibañez-Langlois, *Kniha umučenia: Ježiš, ale ako zamilovaný vyšiel na cesty hľadať zjavenia preoblečený za cudzinca.*

^[2] Benedikt XVI, *Posolstvo k 27. Svetovému dňu mládeže (2012).*

^[3] Svätý Ján Pavol II, *Redemptor hominis*, bod 10.

[4] J. Pieper, *Las virtudes fundamentales*. Porov. Gn 1,31.

[5] Svätý Augustín, *Kázeň „Radujte sa vždy v Pánovi“*, PL 38, 933-935 (Liturgia hodín z 26. mája).

[6] Svätý Ján Pavol II, *Katechéza o Vyznaní viery*, 9-IV-1989.

[7] Svätý Tomáš Akvinský, *Summa Theol. II-II*, q.45, a. 2, ad. 1.

[8] Svätý Ján Pavol II, *Katechéza o Vyznaní viery*, 9-IV-1989.

[9] *Ibid.*

[10] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 133.

[11] Svätý Ambróz, *Komentár k Žalmu 118/1*.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/piatok-po-6-velkonocnej-
nedeli/](https://opusdei.org/sk-sk/article/piatok-po-6-velkonocnej-nedeli/) (08.04.2026)